

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

Rahvusvahelise avaliku õiguse alusel on õiguslik toime ainult ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni originaaltekstidel. Käesoleva eeskirja staatust ja jõustumiskuupäeva tuleb kontrollida ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni staatust käsitleva dokumendi TRANS/WP.29/343 uusimast versioonist, mis on kättesaadav veebisaidil

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>.

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UNECE) eeskiri nr 57 — Mootorrataste ja mootorratastena käsitletavate sõidukite esilaternate tüübikinnituse ühtsed sätted

Sisaldab kogu kehtivat teksti kuni:

02-seeria muudatused — jõustumise kuupäev: 12. september 2001

SISUKORD

EESKIRI

1. Reguleerimisala
2. Mõisted
3. Esilaterna tüübikinnituse taotlemine
4. Märgistus
5. Tüübikinnitus
6. Üldnõuded
7. Erinõuded
8. Värvilisi hajutiklaase ja filtreid käsitlevad sätted
9. Üleminekusätted
10. Toodangu nõuetele vastavus
11. Karistused toodangu nõuetele mittevastavuse korral
12. Esilaterna tüübi muutmine ja tüübikinnituse laiendamine
13. Tootmise lõpetamine
14. Tüübikinnituskatsete eest vastutavate tehniliste teenistuste ja haldusasutuste nimed ja aadressid

LISAD

1. lisa — Teatis esilaternatüübi tüübikinnituse andmise, laiendamise, andmisest keeldumise, tühistamise või tootmise lõpetamise kohta kooskõlas eeskirjaga nr 57
2. lisa — Tüübikinnitusmärkide kujundus
3. lisa — Fotomeetrilised katsed
4. lisa — Töötavate esilaternate fotomeetriliste tööparameetrite püsivuse katsetamine
5. lisa — Toodangu vastavuse kontrollimise menetluse miinimumnõuded
6. lisa — Plastmaterjalist hajutiklaasidega laternatele esitatavad nõuded — hajutiklaasi või materjalinäidiste ja komplektsete laternate katsetamine
7. lisa — Proovivõtu miinimumnõuded kontrollijale

1. REGULEERIMISALA

Käesolevat eeskirja kohaldatakse hõõglampidega varustatud esilaternate suhtes, millel on klaasist või plastmaterjalist hajutiklaasid ⁽¹⁾ ning mis on ette nähtud paigaldamiseks mootorratastele ja mootorratastena käsitletavatele sõidukitele.
2. MÕISTED

Käesolevas eeskirjas kasutatakse järgmisi mõisteid:

 - 2.1. „hajutiklaas” — esilaterna või laternaüksuse välimine osa, mis kannab valgust läbi valgusava;
 - 2.2. „pinne” — toode või tooted, mis paigaldatakse ühe või mitme kihina hajutiklaasi välispinnale;
 - 2.3. eri „tüüpi” esilaternad — esilaternad, mis erinevad üksteisest järgmiste oluliste näitajate poolest:
 - 2.3.1. kaubanimi või kaubamärk;
 - 2.3.2. esilaterna märgistus punkti 4.1.4 kohaselt;
 - 2.3.3. optilise süsteemi omadused;
 - 2.3.4. niisuguste osade lisamine või kõrvaldamine, mis võivad seadmete töötamise ajal esineva valguse peegeldumise, murdumise, neeldumise ja/või moonutuste tõttu muuta optilist mõju. Muutus esilaternate tulede värvuses ilma muude omaduste muutumiseta ei kujuta endast muutust esilaterna tüübis. Seetõttu antakse sellistele esilaternatele sama tüübi kinnitusnumber;
 - 2.3.5. hajutiklaaside ja võimaliku pinde materjalid.
3. ESILATERNA TÜÜBIKINNITUSE TAOTLEMINE ⁽²⁾
 - 3.1. Tüübi kinnitustaotluse esitab kaubanimi või kaubamärgi omanik või tema nõuetekohaselt volitatud esindaja.
 - 3.2. Igale tüübi kinnitustaotlusele tuleb lisada:
 - 3.2.1. kolmes eksemplaris piisavalt üksikasjalikud joonised, mis võimaldavad kindlaks teha laterna tüübi ja millel on kujutatud esilaterna eestvaade koos hajutiklaasi rihvelmustriga (kui viimane on olemas) ning ristlõige; joonistel peab olema märgitud tüübi kinnitusmärgi asukoht;
 - 3.2.2. lühike tehniline kirjeldus, kus on esitatud eelkõige hõõglambi kategooria või kategooriad (vt käesoleva eeskirja 3. lisa punkti 6);
 - 3.2.3. värvitu hajutiklaasiga esilaternatüübi kaks näidist ⁽³⁾;
 - 3.2.4. hajutiklaaside valmistamiseks kasutatud plastmaterjali katsetamiseks:
 - 3.2.4.1. kolmteist hajutiklaasi;
 - 3.2.4.1.1. kõnealustest hajutiklaasidest kuus võib asendada kuue, vähemalt 60 × 80 mm suuruse materjalinäidisega, mille välispind on lame või kumer ning mille keskel on vähemalt 15 × 15 mm suurune sisuliselt lame ala (kumerusraadiusega vähemalt 300 mm);
 - 3.2.4.1.2. kõik need hajutiklaasid või materjalinäidised peavad olema valmistatud masstootmises kasutatavate meetoditega;
 - 3.2.4.2. peegeldi, millele saab hajutiklaasid tootja juhendi kohaselt kinnitada.
 - 3.3. Hajutiklaaside ja võimalike pinnete materjalide kohta peab olema lisatud nende materjalide ja pinnete omaduste katsearuanne, kui neid materjale on juba katsetatud.
 - 3.4. Pädev asutus teeb enne tüübi kinnituse andmist kindlaks, kas on kehtestatud rahuldav kord, millega tagatakse toodangu vastavuse tõhus kontroll.

⁽¹⁾ Käesolev eeskiri ei takista seda kohaldaval kokkuleppeosalisel keelata käesoleva eeskirja alusel tüübi kinnituse saanud plastist hajutiklaasiga varustatud esilaterna kombineerimist esilaterna mehaanilise puhastusseadmega (klaasipuhastitega).

⁽²⁾ Hõõglambi tüübi kinnituse taotlemine: vt eeskiri nr 37.

⁽³⁾ Kui esilaternat on kavas toota värvilise hajutiklaasiga, tuleb eraldi värvikatseteks esitada kaks värvilise hajutiklaasi näidist.

4. MÄRGISTUS

4.1. Tüübikinnituse saamiseks esitatud esilaternatel peavad olema järgmised selgelt loetavad ja kustutatavad märgised:

4.1.1. taotleja kaubanimi või -märk;

4.1.2. välispinnal ja/või hajutiklaasil märke esilaterna välise märgistuse kohta, mis peab olema nähtav, kui esilatern on sõidukile paigaldatud.

Kõikide käesoleva eeskirja nõuetele vastavate laternaüksuste puhul, mis on projekteeritud nii, et lähitule hõõglamp ei sütti samal ajal ühegi muu valgustusfunktsiooniga, millega see võib olla vastastikku ühendatud, märgitakse tüübikinnitusmärgil oleva lähitulelaterna tähise taha kaldjoon (/);

4.1.3. esilaterna tagaküljele peab olema märgitud lubatud hõõglambi kategooria S1 ja/või S2;

4.1.4. märgistus on esitatud alljärgnevas tabelis:

Esilaternate väline märgistus	Hõõglambi kategooria tähis
MB	S ₁
MB	S ₂
MB	S ₁ /S ₂

4.1.5. plastmaterjalist laternaklaasiga varustatud esilaternate puhul paigutatakse punktides 4.1.2 ja 4.1.4 ette nähtud tähise lähedale tähed „PL”.

4.2. Hajutiklaasil ja korpusel ⁽¹⁾ peavad lisaks olema piisava suurusega alad punktis 4 nimetatud tüübikinnitusmärgi ja lisatähiste jaoks; kõnealused alad peavad olema näidatud punktis 3.2.1 nimetatud joonistel.

5. TÜÜBIKINNITUS

5.1. Kui kõik punkti 3 kohaselt esitatud esilaternatüübi näidised vastavad käesoleva eeskirja nõuetele, antakse tüübikinnitus.

5.2. Iga kinnitatud tüübile antakse tüübikinnitusnumber. Selle esimesed kaks kohta (praegu 01, mis vastab 28. veebruaril 1989. aastal jõustunud muudatuste seeriale 01) näitavad muudatuste seeriat, mis hõlmab kõige hilisemaid tehnilisi näitajaid käsitlevaid muudatusi, mis on eeskirja tehtud tüübikinnituse andmise ajaks. Sama kokkuleppeosaline ei tohi anda sama numbrit teisele esilaternatüübile, välja arvatud tüübikinnituse laiendamise korral üksnes kiiritava valguse värvuse poolest erinevale esilaternale.

5.3. Teade esilaternatüübile käesoleva eeskirja kohase tüübikinnituse andmise, laiendamise või andmisest keeldumise kohta esitatakse käesolevat eeskirja rakendavatele 1958. aasta kokkuleppe osalistele käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele vastavas vormis.

5.4. Igal seadmel, mis vastab käesoleva eeskirja kohaselt kinnitatud tüübile, peab olema punktis 4.2 osutatud aladel lisaks punktis 4.1 osutatud märgistusele ka:

5.4.1. rahvusvaheline tüübikinnitusmärk, ⁽²⁾ mis koosneb:

5.4.1.1. ringjoonega ümbritsetud E-tähest, millele järgneb tüübikinnituse andnud riigi tunnusnumber ⁽³⁾;

5.4.1.2. tüübikinnitusnumbrist.

⁽¹⁾ Peegeldit käsitatakse korpuseks. Kui hajutiklaasi ei saa esilaterna korpusest eraldada, piisab alast hajutiklaasist.

⁽²⁾ Kui eri tüüpi esilaternatel on identne hajutiklaas või identne peegeldi, võib hajutiklaasil ja peegeldil olla mitu seda tüüpi esilaternate tüübikinnitusmärki, tingimusel et konkreetsele tüübile antud tüübikinnitusnumbrit on võimalik üheselt kindlaks määrata.

⁽³⁾ 1958. aasta kokkuleppe osaliste tunnusnumbrid on esitatud sõidukite ehitust käsitleva konsolideeritud resolutsiooni (R.E.3) 3. lisas (dokument ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1).

- 5.4.2. Igal juhul peavad katsemenetluse ajal vastavalt 4. lisa punktile 1.1.1.1 kasutatud asjakohane töörežiim ning vastavalt 4. lisa punktile 1.1.1.2 lubatud pinge/pinged olema kantud tüübikinnitustunnistustele ja teatele, mis saadetakse kokkuleppes olevatele ja käesolevat eeskirja kohaldavatele riikidele.

Vastavatel juhtudel märgistatakse seade järgmiselt:

Käesoleva eeskirja nõuetele vastavate üksuste puhul, mis on projekteeritud nii, et lähitule hõõglamp ei sütti samal ajal ühegi muu valgustusfunktsiooniga, millega see võib olla vastastikku ühendatud, märgitakse tüübikinnitusemärgil oleva lähitulemärgi taha kaldjoon (/).

- 5.5. Punktis 5.4 osutatud märgistus peab olema selgesti loetav ja kustutamatu.

- 5.6. Käesoleva eeskirja 2. lisa on esitatud tüübikinnitusemärgi kujunduse näidis.

6. ÜLDNÕUDED

- 6.1. Iga esilaternatüübi näidis peab vastama käesolevas punktis, punktis 7 ning vajaduse korral punktis 8 esitatud nõuetele.

- 6.2. Esilaternad tuleb projekteerida ja valmistada nii, et tavapärastes kasutustingimustes, sõltumata neile mõjuda võivast vibratsioonist, oleks kindlustatud nende nõuetekohane toimimine ja käesoleva eeskirjaga ette nähtud omaduste säilimine.

- 6.2.1. Esilaternate paigaldamisel tuleb kasutada seadet, mis võimaldab reguleerida sõiduki esilaternaid vastavalt kohaldatavatele eeskirjadele. Sellist seadet ei ole vaja osadele, mille puhul peegeldit ja hajutiklaasi ei saa teineteisest eraldada, tingimusel et selliste osade kasutamine piirdub sõidukitega, mille puhul saab esilaternaid reguleerida teistmoodi.

Kui kaugtuld kiirgav esilatern ja lähituld kiirgav esilatern, mis mõlemad on varustatud eraldi lambiga, on ühtseks seadmeks kokku ühendatud, peab reguleerimisseade võimaldama iga optilist süsteemi eraldi nõuetekohaselt reguleerida.

- 6.2.2. Nimetatud nõudeid ei kohaldata siiski püsivalt kokkuehitatud peegelditega esilaternakoostude suhtes. Seda tüüpi koostude suhtes kohaldatakse käesoleva eeskirja punkti 7.3 nõudeid. Kui kaugtule valgusvihu moodustamiseks kasutatakse rohkem kui ühte valgusallikat, kasutatakse maksimaalse valgustiheduse (E_{max}) määramiseks kombineeritud funktsioone.

- 6.3. Osad, mille abil hõõglamp on kinnitatud peegeldi külge, peavad olema valmistatud nii, et hõõglambi saab ka pimedas asetada ainult õigesse asendisse.

- 6.4. Veendumaks, et fotomeetrilised tööparameetrid ei muutu kasutamisel ülemääraselt, tehakse lisakatsed vastavalt 4. lisa nõuetele.

- 6.5. Kui esilaterna klaas on plastmaterjalist, tehakse katseid vastavalt 6. lisa nõuetele.

7. ERINÕUDED

- 7.1. Hajutiklaasi õige paigutus optikasüsteemi suhtes peab olema ühemõtteliselt märgistatud ja hajutiklaas ei tohi töötamise ajal pöörduda.

- 7.2. Esilaternate valgustiheduse mõõtmiseks kasutatakse käesoleva eeskirja 3. lisa kirjeldatud mõõtekraani ja standardset hõõglampi sileda ja värvitu lambipirniga S_1 - ja/või S_2 -kategooriast vastavalt eeskirjale nr 37.

Standardset hõõglampi kohandatakse etalonvalgusvooga vastavalt nimetatud lampidele ette nähtud väärtustele.

- 7.3. Lähitule varju piir peab olema piisavalt terav, et selle abil oleks võimalik praktiliselt saavutada rahuldav suunatus. Varju piir peab olema võimalikult sirge ja horisontaalne vähemalt 5° ulatuses kummalgi pool v-v sirgjoont (vt 3. lisa).

3. lisa kohaselt suunatud esilaternad peavad vastama nimetatud lisa sätestatud nõuetele.

- 7.4. Valguslaigul ei tohi olla nähtavust halvendavaid kõrvalekaldeid külgsuunas.
- 7.5. Punktis 7.2 nimetatud ekraani valgustustihedust mõõdetakse fotoretseptori abil, mille tegelik tajupind asub 65 mm küljepikkusega ruudu sees.

8. VÄRVILISI HAJUTIKLAASE JA FILTREID KÄSITLEVAD SÄTTED

- 8.1. Tüübikinnitust võib anda esilaternatele, mis kiirgavad värvitu lambiga kas värvitut või valikkollast valgust. Rahvusvahelise Valgustuskomisjoni (CIE) värvuskoordinaatidena väljendatud asjaomased kolorimeetrilised näitajad on kollaste hajutiklaaside või filtrite puhul järgmised.

Valikkollane filter (ekraan või hajutiklaas)

Piir punase suunas	$y \geq 0,138 + 0,58 x$
Piir rohelse suunas	$y \leq 1,29 x - 0,1$
Piir valge suunas	$y \geq -x + 0,966$
Piir spektrivärvi suunas	$y \leq -x + 0,992,$

mida võib väljendada ka järgmiselt:

dominantlainepikkus	575 – 585 nm
puhtusetegur	0,90 – 0,98
Valguslääbivus peab olema $\geq 0,78$	

Valguslääbivus määratakse kindlaks valgusallika abil, mille värvustemperatuur on 2 856 K. (Vastavalt Rahvusvahelise Valgustuskomisjoni (CIE) valgusliigile A.)

- 8.2. Filter peab olema esilaterna osa ning olema kinnitatud esilaterna külge nii, et kasutaja ei saaks seda kogemata ega tavaliste tööriistadega tahtlikult eemaldada.
- 8.3. Märkus värvuse kohta

Et käesoleva eeskirja alusel antakse tüübikinnitust vastavalt punktile 8.1 kas värvitut või valikkollast valgust kiirgavale esilaternatüübile, ei takista selle kokkuleppe artikkel 3, millele käesolev eeskiri on lisatud, kokkuleppeosalistel keelustada nende registreeritud sõidukitel värvitut või valikkollast valgust kiirgavate esilaternate kasutamist.

9. ÜLEMINEKUSÄTTED

- 9.1. Kuus kuud pärast eeskirja nr 113 ametlikku jõustumiskuupäeva lõpetavad käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised käesoleva eeskirja kohaste Euroopa Majanduskomisjoni (ECE) tüübikinnituste andmise.
- 9.2. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised ei saa keelduda tüübikinnituste laienduste andmisest, kui esilaterna tüüp vastab käesoleva eeskirja 01-seeria muudatustega täiendatud versiooni nõuetele.
- 9.3. Käesoleva eeskirja kohased MB-tüübikinnitused, mis on antud enne eeskirja nr 113 jõustumiskuupäeva, ja kõik nende tüübikinnituste laiendused, kaasa arvatud need, mis on antud käesoleva eeskirja varasema muudatuste-seeria kohaselt, kehtivad tähtajatult.
- 9.4. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised jätkavad esilaternatele tüübikinnituste andmist käesoleva eeskirja alusel, tingimusel et need esilaternad on ette nähtud kasutuses olevatele sõidukitele asendusseadmena paigaldamiseks.
- 9.5. Alates eeskirja nr 113 ametlikust jõustumiskuupäevast ei tohi ükski käesolevat eeskirja kohaldav kokkuleppeosaline keelata uuele sõidukitüübile sellise esilaterna paigaldamist, mis on saanud tüübikinnituse eeskirja nr 113 alusel.
- 9.6. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised lubavad jätkuvalt paigaldada sõidukitüübile või sõidukile esilaternaid, mis on saanud tüübikinnituse käesoleva eeskirja kohaselt.
- 9.7. Käesolevat eeskirja kohaldavad kokkuleppeosalised lubavad jätkuvalt kasutuses olevale sõidukile paigaldada või sellisel sõidukil kasutada esilaternat, mis on saanud tüübikinnituse käesoleva eeskirja kohaselt, mida on muudetud eelmise muudatuste-seeriaga, tingimusel et esilatern on ette nähtud asendusseadmena paigaldamiseks.

10. TOODANGU NÕUETELE VASTAVUS
- 10.1. Käesoleva eeskirja alusel tüübikinnituse saanud esilaternad peavad olema valmistatud nii, et need vastavad kinnitatud tüübile, täites punkti 7 nõuded.
- 10.2. Punkti 10.1 nõuete täitmise kontrollimiseks tehakse asjakohane toodangu kontroll.
- 10.3. Tüübikinnituse omanik peab eelkõige:
- 10.3.1. tagama toodete kvaliteedi tulemusliku kontrollimise menetluste olemasolu;
- 10.3.2. pääsema juurde seadmetele, mis on vajalikud kinnitatud tüübile vastavuse kontrollimiseks;
- 10.3.3. tagama katsetulemuste registreerimise ning nendega seotud dokumentide kättesaadavuse ajavahemikus, mis määratakse kindlaks kooskõlas haldusteenistusega;
- 10.3.4. analüüsima igat liiki katsete tulemusi, et kontrollida tootenäitajaid ning tagada nende püsivus, võttes arvesse tööstustoodangu puhul lubatud kõikumisi;
- 10.3.5. tagama, et iga tootetüübi puhul tehakse vähemalt käesoleva eeskirja 5. lisas ette nähtud katsed;
- 10.3.6. tagama, et kui on võetud näidiseid, millel ilmneb asjaomasele katsetüübile mittevastavust, valitakse uued näidised ja korratakse katset. Tuleb teha kõik võimalik, et taastada asjaomase toodangu vastavus tüübikinnitusele.
- 10.4. Tüübikinnituse andnud pädev asutus võib igal ajal kontrollida igas tootmisüksuses kohaldatavaid nõuetele vastavuse kontrollimise meetodeid.
- 10.4.1. Igal kontrollimisel tuleb kontrollijale esitada katsetulemused ja toodangu ülevaatus tulemused.
- 10.4.2. Kontrollija võib pisteliselt valida näidiseid katsetamiseks tootja laboris. Näidiste väikseima arvu kindlaksmääramisel võib arvesse võtta tootja tehtud kontrollide tulemusi.
- 10.4.3. Kui kvaliteet osutub ebarahuldavaks või kui on vaja kontrollida punkti 10.4.2 alusel tehtud katsete kehtivust, valib kontrollija 7. lisa kriteeriumidest lähtudes näidised, mis saadetakse tüübikinnituskatseid teinud tehnilisele teenistusele.
- 10.4.4. Pädev asutus võib teha kõiki käesoleva eeskirjaga ette nähtud katseid. Katsed tehakse juhuslikult valitud näidistega, kahjustamata sellega tootja tarnekohustusi, ning kooskõlas 7. lisas sätestatud kriteeriumidega.
- 10.4.5. Pädeva asutuse eesmärk on teha kontrolli kord kahe aasta tagant. Kontrolli tehakse aga pädeva asutuse äranägemisel ja sõltuvalt sellest, kuivõrd pädev asutus usaldab toodangu nõuetele vastavuse tõhusa kontrolli tagamiseks võetud meetmeid. Ebarahuldavate tulemuste korral tagab pädev asutus, et võetakse kõik vajalikud meetmed toodangu vastavuse võimalikult kiireks taastamiseks.
- 10.5. Ilmsete defektidega esilaternaid ei võeta arvesse.
11. KARISTUSED TOODANGU NÕUETELE MITTEVASTAVUSE KORRAL
- 11.1. Esilaternatüübile käesoleva eeskirja kohaselt antud tüübikinnituse võib tühistada, kui nõuded ei ole täidetud või kui tüübikinnitusmärki kandev esilatern ei vasta kinnitatud tüübile.
- 11.2. Kui käesolevat eeskirja kohaldav kokkuleppeosaline tühistab tüübikinnituse, mille ta on eelnevalt andnud, teatab ta sellest kohe teistele käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele, kasutades selleks käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele vastavat teatisevormi.
12. ESILATERNA TÜÜBI MUUTMINE JA TÜÜBIKINNITUSE LAIENDAMINE
- 12.1. Igast esilaterna tüübi muudatusest teatatakse esilaterna tüübikinnituse väljastanud haldusasutusele. Sellisel juhul võib asutus:

- 12.1.1. võtta seisukohta, et tõenäoliselt ei avalda tehtud muudatused märgatavat ebasoovitavat mõju ning et esilatern vastab igal juhul endiselt nõuetele, või
- 12.1.2. nõuda katsete eest vastutavalt tehniliselt teenistuselt uut katsearuannet.
- 12.2. Tüübikinnituse kinnitamisest või sellest keeldumisest teatatakse käesolevat eeskirja kohaldavatele kokkuleppeosalistele punktis 5.3 kindlaks määratud korras, täpsustades tehtud muudatused.
- 12.3. Tüübikinnituse laienduse andnud pädev asutus määrab kõnealusele laiendusele seerianumbri ja teavitab sellest käesolevat eeskirja kohaldavaid 1958. aasta kokkuleppe osalisi, kasutades selleks käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele vastavat teatisevormi.

13. TOOTMISE LÕPETAMINE

Kui tüübikinnituse omanik lõpetab käesoleva eeskirja kohaselt tüübikinnituse saanud esilaternatüübi tootmise, teatab ta sellest tüübikinnituse andnud asutusele. Pärast asjaomase teatise saamist teatab kõnealune asutus sellest kohe teistele käesolevat eeskirja kohaldavatele 1958. aasta kokkuleppe osalistele, kasutades selleks käesoleva eeskirja 1. lisas esitatud näidisele vastavat teatisevormi.

14. TÜÜBIKINNITUSKATSETE EEST VASTUTAVATE TEHNILISTE TEENISTUSTE JA HALDUSASUTUSTE NIMED JA AADRESSID

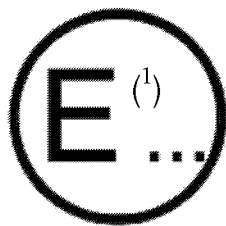
Käesolevat eeskirja kohaldavad 1958. aasta kokkuleppe osalised edastavad ÜRO sekretariaadile tüübikinnituskatsete tegemise eest vastutavate tehniliste teenistuste nimed ja aadressid ning nende haldusasutuste nimetused ja aadressid, kes väljastavad tüübikinnitusi ja kellele tuleb saata teistes riikides välja antud tõendid tüübikinnituse andmise, laiendamise, andmisest keeldumise või tühistamise kohta.

—

1. LISA

TEATIS

(suurim formaat: A4 (210 x 297 mm))

Välja andnud: ametiasutuse nimi

.....

esilaternatüübi (²): tüübikinnituse andmise
 tüübikinnituse laiendamise
 tüübikinnituse andmisest keeldumise
 tüübikinnituse tühistamise
 tootmise lõpetamise

kohta kooskõlas eeskirjaga nr 57.

Tüübikinnitus nr Laiendus nr

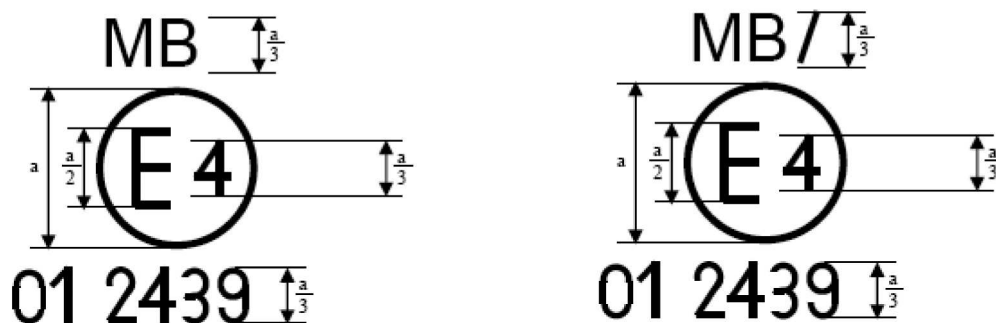
1. Esilaterna kaubanimi või kaubamärk:
2. Esilaternatüübile tootja poolt antud nimetus:
3. Tootja nimi ja aadress:
4. Vajaduse korral tootja esindaja nimi ja aadress:
5. Tüübikinnituse saamiseks esitamise kuupäev:
6. Tüübikinnituskatsete eest vastutav tehniline teenistus:
7. Kõnealuse teenistuse väljastatud aruande kuupäev:
8. Kõnealuse teenistuse väljastatud aruande number:
9. Lühikirjeldus:
 - Asjakohases märgistuses nimetatud kategooria: MB, MB/, MB PL, MB/PL (²)
 - Hõõglambi kategooria: S₁, S₂, S₁/S₂ (²),
 - kiiratava valguse värvus: valge/valikkollane (²)
10. Tüübikinnitusmärgi asukoht:
11. Laienduse põhjus(ed) (vajaduse korral):
12. Tüübikinnitus antud / andmata jäetud / laiendatud / tühistatud (²)
13. Koht:
14. Kuupäev:
15. Allkiri:
16. Käesolevale teatisele on lisatud loetelu tüübikinnituse andnud haldusasutuses hoitavatest dokumentidest, mis väljastatakse taotluse korral.

(¹) Tüübikinnituse andnud, seda laiendanud, selle andmisest keeldunud või selle tühistanud riigi tunnusnumber (vt käesoleva eeskirja sätted tüübikinnituse kohta).

(²) Mittevajalik maha tõmmata.

2. LISA

TÜÜBIKINNITUSMÄRKIDE KUJUNDUS

$a = 12 \text{ mm min.}$

Eespool kujutatud tüüfikinnitusmärgiga esilatern on saanud tüüfikinnituse Madalmaades (E4) ja kannab tüüfikinnitusnumbrit 012439. Tüüfikinnitusnumber näitab, et tüüfikinnitus on antud kooskõlas käesoleva eeskirjaga, mida on muudetud 01-seeria muudatustega.

Märkus: tüüfikinnitusnumber märgitakse ringi lähedale E-tähest kõrgemale, madalamale, vasakule või paremale. Tüüfikinnitusnumbri numbrid peavad olema E-tähe suhtes samal pool ja tähega samas suunas. Rooma numbrite kasutamisest tüüfikinnitusnumbrites tuleks hoiduda, et vältida segiajamist muude sümbolitega.

Eeskirja nr 57 nõuetele vastava esilaterna tunnuskood. Esilatern on konstrueeritud nii, et lähitule hõõgniiti

on võimalik sisse lülitada

ei lülitata sisse

ühel ajal kaugtulega ja/või mõne teise vastastikku ühendatud valgustusfunktsiooniga.

Eespool kujutatud tüüfikinnitusmärgiga esilatern on varustatud plastmaterjalist hajutiklaasiga, mis on saanud tüüfikinnituse Madalmaades (E4) ja kannab tüüfikinnitusnumbrit 01 2440. Tüüfikinnitusnumber näitab, et tüüfikinnitus on antud kooskõlas käesoleva eeskirja nõuetega, mida on täiendatud 01-seeria muudatustega.

Esilatern on konstrueeritud nii, et lähitule hõõgniiti on võimalik sisse lülitada ühel ajal kaugtulega ja/või mõne teise vastastikku ühendatud valgustusfunktsiooniga.

3. LISA

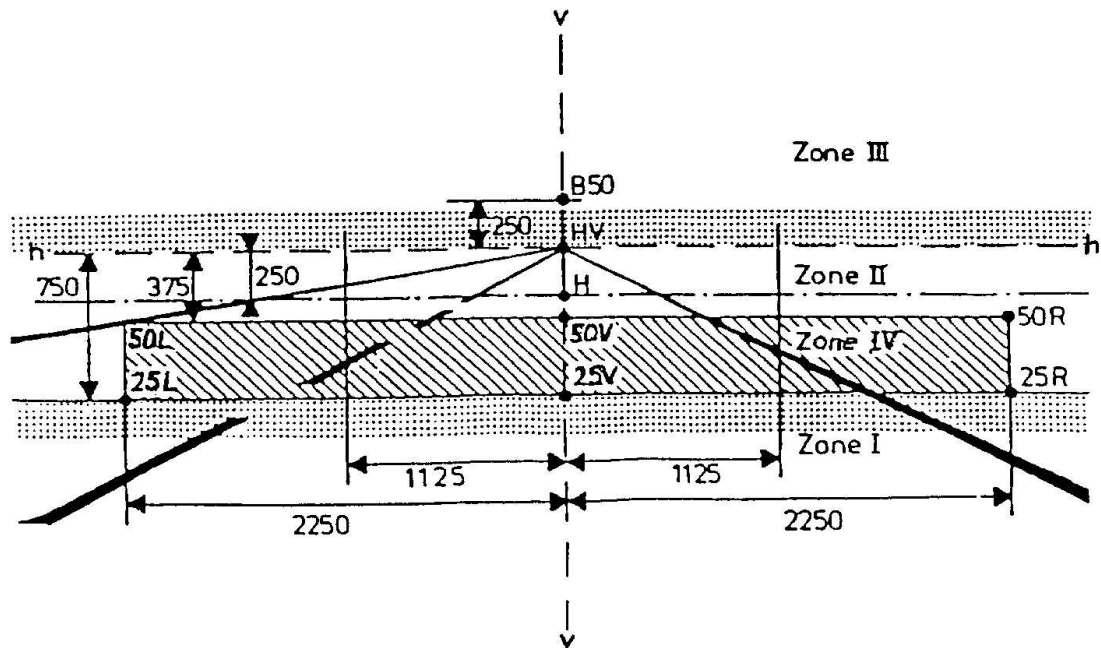
FOTOMETRILISED KATSED

1. Mõõtmiste sooritamiseks paigutatakse mõõtekraan vähemalt 10 meetri kaugusele esilatena ette, sirgjoon h-h peab olema horisontaalne. Mõõtmiste sooritamiseks paigutatakse fotoretseptor 25 meetri kaugusele esilatena ette, lambi hõõgniiti punktiga HV ühendava sirgjoone suhtes risti.
2. Külgsuunas tuleb esilatern suunata nii, et kaugtule valgusvihi keskjoon paikneb vertikaaljoonel v-v.
3. Vertikaalsuunas tuleb esilatern suunata nii, et lähitule varju piir paikneb 250 mm allpool sirgjoont h-h.
4. Kui esilatern on suunatud punktide 2 ja 3 kohaselt vastavalt kaugtule nõuetele, peab see vastama allpool nimetatud tingimustele:
 - 4.1. kaugtule valgusvihi keskjoon ei tohi paikneda rohkem kui 0,6° ülal- või allpool sirgjoont h-h;
 - 4.2. kaugtule valgustustihedus saavutab oma maksimumväärtuse E_{max} valgusvihi keskel ja väheneb külgsuunas;
 - 4.3. kaugtule valgusvihi maksimaalne valgustustihedus (E_{max}) peab olema vähemalt 32 luksit;
 - 4.3.1. MB-kategooria esilaternaltel 32 luksit;
 - 4.4. kaugtulega saavutatav valgustustihedus peab vastama järgmistele nõuetele:
 - 4.4.1. sirgjoonte h-h ja v-v lõikumispunkt HV peab asuma samavalgustustihedusjoonel, millele vastab valgustustihedus 90 protsenti maksimaalsest valgustustihedusest;
 - 4.4.2. alates punktist HV ei tohi kaugtule valgustustihedus horisontaalsihis olla alla 12 luksit kuni kauguseni keskjoonest 1,125 m ega alla 3 luksit kuni kauguseni 2,25 m;
 - 4.5. lähitule valgustustihedus peab vastama järgmistele nõuetele:

Mõõtmispunkt	MB-kategooria esilatern
mis tahes punkt sirgjoonel h-h ja sellest kõrgemal	$\leq 0,7$ lx
mis tahes punkt sirgjoonel 50L-50R, välja arvatud 50 V (*)	$\geq 1,5$ lx
punkt 50 V	≥ 3 lx
mis tahes punkt sirgjoonel 25L-25R	≥ 3 lx
mis tahes punkt IV alas	$\geq 1,5$ lx

(*) Valgustugevus $\frac{50R}{50V}$ = vähemalt 0,25.

5. MÕÕTE- JA SUUNAMISEKRAAN
(mõõtmed on millimeetrites 25 m kauguse kohta)

6. Kasutatakse eeskirja nr 37 kohaseid S₁- või S₂-kategooria hõõglampe.

4. LISA

TÖÖTAVATE ESILATERNATE FOTOMEETRILISTE TÖÖPARAMEETRITE PÜSIVUSE KATSETAMINE

KOMPLEKTSETE ESILATERNATE KATSETAMINE

Pärast fotomeetriliste näitajate mõõtmist käesoleva eeskirja ettekirjutuste kohaselt kaugtule puhul väärtusele E_{\max} vastavas punktis ning lähitule puhul punktides HV, 50 R, 50 L ja B 50 kontrollitakse töötava komplektse esilaterna fotomeetriliste tööparameetrite püsivust. Komplektse esilaterna all mõeldakse laternakoostu koos seda ümbritsevate korpuse osade ja lampidega, mis võivad mõjutada selle soojust hajutavaid omadusi.

1. FOTOMEETRILISTE TÖÖPARAMEETRITE PÜSIVUSE KATSE

Katsed tehakse kuivas ja tuulevaiksuses kohas õhutemperatuuril $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ ning komplektsed esilaternad asetatakse alusele viisil, mis vastab esilaternate õigele paigutusele sõidukil.

1.1. Puhas esilatern

Esilaternal lastakse töötada 12 tundi, nagu on kirjeldatud punktis 1.1.1, ning seda kontrollitakse vastavalt punktile 1.1.2.

1.1.1. Katsemenetlus

Esilaternal lastakse töötada ettenähtud aja vältel järgmisel viisil:

- 1.1.1.1. a) kui tüübikinnitus antakse ainult ühele valgustusfunktsioonile (lähi- või kaugtulele), lülitatakse vastav hõõgniit ettenähtud ajaks sisse ⁽¹⁾;
- b) vastastikku ühendatud kaugtulelaterna ja lähitulelaterna puhul (kahe hõõgniidiga lamp või kaks hõõglampi):
- kui taotleja deklaratsiooni kohaselt lülitatakse esilaterna kasutamisel korraga sisse vaid üks hõõgniit, ⁽²⁾ tehakse katse vastavalt sellele tingimusele ning igal määratud funktsioonil lastakse töötada punktis 1.1 nimetatud ajavahemikust poole võrra lühema ajavahemiku vältel;
- kõigil ülejäänud juhtudel rakendatakse esilaterna suhtes sätestatud ajavahemiku vältel järgmist tsükli:
- 15 minutiks lülitatakse sisse lähitule hõõgniit;
- 5 minutiks lülitatakse sisse kõik hõõgniidi;
- c) grupeeritud valgustusfunktsioonide korral lülitatakse kõik need funktsioonid samaaegselt sisse üksikfunktsioonide kohta punktis a määratletud ajavahemikuks, võttes arvesse ka punktis b osutatud vastastikku ühendatud valgustusfunktsioonide kasutamist, vastavalt tootja juhistele.

1.1.1.2. Katsepinge

Pinget tuleb reguleerida nii, et rakendatav võimsus moodustaks 90 % eeskirjas nr 37 S-kategooria hõõglampidele ette nähtud maksimumvõimsusest.

Rakendatav võimsus peab kõikidel juhtudel olema kooskõlas 12 V nimipingega hõõglambi vastava väärtusega, välja arvatud juhul, kui tüübikinnituse taotleja kinnitab, et esilaternat võib kasutada teistsugusel pingel.

1.1.2. Katsetulemused

1.1.2.1. Visuaalne kontroll

Kui esilaterna temperatuur on ühtlustunud ümbritseva keskkonna temperatuuriga, puhastatakse esilaterna hajutiklaas ja väline hajutiklaas (kui see on olemas) puhta niiske puuvillase lapiga. Seejärel tuleb seda visuaalselt kontrollida: esilaterna hajutiklaasil ega välisel hajutiklaasil (kui see on olemas) ei tohi olla ühtki nähtavat moonutust, deformatsiooni, mõra ega värvimuutust.

⁽¹⁾ Kui katsetatav esilatern on grupeeritud ja/või vastastikku ühendatud signaallaternatega, peavad viimased olema sisse lülitatud kogu katse vältel.

⁽²⁾ Kui esilaterna vilgutamisel peaks põlema korraga mitu hõõgniiti, ei käsitata seda hõõgniitide normaalse samaaegse kasutusena.

1.1.2.2. Fotomeetriline katse

Käesoleva eeskirja nõuete kohaselt tuleb fotomeetrilisi väärtusi kontrollida järgmistes punktides:

lähitule puhul:

50 R, 50 L, B 50 HV

kaugtule puhul:

punkt E_{\max}

Esilaterna aluse võimaliku kuumusdeformatsiooni arvessevõtmiseks võib teha teise suunamise (varju piiri asukoha muutumist käsitletakse käesoleva lisa punktis 2).

Lubatav erinevus fotomeetriliste näitajate ja enne katset mõõdetud väärtuste vahel on 10 %, mis sisaldab ka fotomeetriliste mõõtmiste lubatud viga.

1.2. Määratud esilatern

Pärast esilaterna katsetamist punkti 1.1 kohaselt tuleb lasta sel pärast punktis 1.2.1 ette nähtud viisil ettevalmistamist töötada ühe tunni vältel punktis 1.1.1 kirjeldatud viisil ning seejärel kontrollida seda punktis 1.1.2 ette nähtud viisil.

1.2.1. Esilaterna ettevalmistamine

1.2.1.1. Katsesegu

1.2.1.1.1. Esilaterna puhul, mille välimine hajutiklaas on klaasist,

peab esilaternalle kantav vee ja saasteaine segu koosnema:

9 massiosast kvartslüvast osakese suurusega 0–100 µm,

1 massiosast taimsest söetolmust (pöök) osakese suurusega 0–100 µm,

0,2 massiosast NaCMC-st ⁽³⁾ ja

sobivast kogusest destilleeritud veest elektrijuhtivusega ≤ 1 mS/m.

Segu ei tohi olla vanem kui 14 päeva.

1.2.1.1.2. Esilaterna puhul, mille välimine hajutiklaas on plastist,

peab esilaternalle kantav vee ja saasteaine segu koosnema:

9 massiosast kvartslüvast osakese suurusega 0–100 µm,

1 massiosast taimsest söetolmust (pöök) osakese suurusega 0–100 µm,

0,2 massiosast NaCMC-st,

13 massiosast destilleeritud veest elektrijuhtivusega ≤ 1 mS/m ning

2 ± 1 (massi)osast pindaktiivsest ainest ⁽⁴⁾.

Segu ei tohi olla vanem kui 14 päeva.

1.2.1.2. Katsesegu kandmine esilaternalle

Katsesegu kantakse ühtlaselt tervele esilaterna valgust kiirgavale pinnale ja lastakse sel kuivada. Menetlust korratakse seni, kuni valgustustiheduse väärtus on langenud 15–20 %-ni käesolevas lisa kirjeldatud tingimustes mõõdetud väärtustest igas järgmises punktis:

kaug- või lähitulelaterna puhul kaugtule fotomeetrilise jaotuse väärtusele E_{\max} vastav punkt;

ainult kaugtulelaterna puhul kaugtule fotomeetrilise jaotuse väärtusele E_{\max} vastav punkt;

ainult lähitulelaterna puhul punktid B 50 ja 50 V ⁽⁵⁾.

⁽³⁾ NaCMC on karboksümetüülselluloosi (mida tavaliselt tähistatakse lühendiga CMC) naatriumsool. Segus kasutatava NaCMC asendusaste (DS) peab olema 0,6–0,7 ja viskoossus 200–300 cP 2 %-lise lahuse korral temperatuuril 20 °C.

⁽⁴⁾ Koguse lubatud hälve tuleneb vajadusest saavutada määrumine, mis valgub õigesti laiali kogu plastist hajutiklaasil.

⁽⁵⁾ Punkt 50 V asub 375 mm punktist HV allpool vertikaaljoonel v-v, kui ekraan on 25 m kaugusel.

1.2.1.3. Mõõteseadmed

Mõõteseadmed peavad olema samaväärsed esilaterna tüübikinnituskatsetel kasutatutega. Fotomeetrilises katses kasutatakse standardhõõglampi (võrdlushõõglampi).

2. KATSE SOOJUSE MÕJUL TOIMUVA VARJU PIIRI VERTIKAALSE NIHKUMISE MÄÄRAMISEKS

Selle katse käigus kontrollitakse, kas varju piiri vertikaalne nihkumine soojuse mõjul ei ületa töötava eesmise lähitulelaterna puhul ettenähtud väärtust.

Esilaternaga, mida katsetati vastavalt punktile 1, tehakse katse nii, nagu on kirjeldatud punktis 2.1, eemaldamata esilaternat katseseadmelt ja muutmata selle asendit katseseadme suhtes.

2.1. Katse

Katse tehakse kuivas ja tuulevaikses kohas, õhutemperatuuril $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$.

Esilaternas, milles kasutatakse masstoodanguna valmistatud ning vähemalt ühe tunni vältel vanandatud hõõglampi, lülitatakse lähituli sisse, esilaternat seejuures katseseadmest eemaldamata ja laterna asendit katseseadme suhtes muutmata. (Käesolevaks katseks reguleeritakse pinget niisuguseks, nagu on ette nähtud punktiga 1.1.1.2.) Varju piiri horisontaalse osa asendit (punkte 50 L ja 50 R läbivate vertikaaljoonte vahel) kontrollitakse vastavalt 3 minutit (r_3) ja 60 minutit (r_{60}) pärast sisselülitamist.

Eespool kirjeldatud varju piiri nihkumist mõõdetakse mis tahes meetodil, mis tagab piisava täpsuse ja korratavad tulemused.

2.2. Katsetulemused

2.2.1. Milliradiaanides väljendatud tulemused loetakse lähitulelaterna puhul vastuvõetavaks, kui esilaterna kohta registreeritud absoluutväärtus $\Delta r_I = (r_3 - r_{60})$ ei ole suurem kui 1,0 mrad ($\Delta r_I \leq 1,0\text{ mrad}$).

2.2.2. Kui aga eespool osutatud väärtus ületab 1,0 mrad, kuid ei ületa 1,5 mrad ($1,0\text{ mrad} < \Delta r_I \leq 1,5\text{ mrad}$), tehakse punktis 2.1 kirjeldatud viisil uus katse teise esilaternaga, mille puhul on eelnevalt kolm korda järjest rakendatud allpool kirjeldatud tsükli, et stabiliseerida laterna mehaanilised osad alusel asendis, mis kujutab esilaterna korrektset paigutust sõidukil:

lähitulelaternal lastakse töötada ühe tunni vältel (pinge tuleb reguleerida punktis 1.1.1.2 ettenähtud viisil).

Latern lülitatakse üheks tunniks välja.

Esilaterna tüüp loetakse vastuvõetavaks, kui esimese näidise puhul mõõdetud absoluutväärtuse Δr_I ja teise näidise puhul mõõdetud absoluutväärtuse Δr_{II} aritmeetiline keskmine ei ületa 1,0 mrad:

$$\left(\frac{\Delta r_I + \Delta r_{II}}{2}\right) \leq 1,0\text{ mrad}$$

5. LISA

TOODANGU VASTAVUSE KONTROLLIMISE MENETLUSE MIINIMUMNÕUDED

1. ÜLDOSA
 - 1.1. Vastavusnõudeid peetakse käesoleva eeskirja nõuete kohaselt mehaanilisest ja geomeetrisest seisukohast täidekuks, kui erinevused ei ületa vältimatuid tootmishälbeid.
 - 1.2. Fotomeetriseliste tööparameetrite osas ei vaidlustata masstoodanguna valmistatavate esilaternate nõuetele vastavust juhul, kui mis tahes juhuslikult katsetamiseks valitud ja standardse hõõglambiga varustatud esilaterna fotomeetriseliste tööparameetrite mõõtmisel:
 - 1.2.1. ükski mõõdetud väärtus ei erine käesoleva eeskirjaga ette nähtud väärtustest enam kui 20 %. III alas paikneval väärtusel võib ebasoodsas suunas esineda järgmine maksimaalne kõrvalekalle:
0,3 luksi ehk 20 %
0,45 luksi ehk 30 %
 - 1.2.2. ja kui kaugtule puhul, kus HV asub samavalgustustihedusjoone $0,75 E_{\max}$ piires, kehtib igas käesoleva eeskirja 3. lisa punktides 4.3 ja 4.4 nimetatud mõõtepunktis maksimaalsete fotomeetriseliste väärtuste suhtes tolerants ± 20 % ja minimaalsete väärtuste suhtes tolerants -20 %.
 - 1.2.3. Kui eespool kirjeldatud katsete tulemused ei vasta nõuetele, korratakse esilaterna katseid teise standardse hõõglambiga.
 - 1.3. Varju piiri vertikaalasendi kuumusest tingitud muutumise kontrollimiseks kohaldatakse järgmist menetlust:

ühte esilaternanäidist katsetatakse vastavalt 4. lisa punktis 2.1 kirjeldatud menetlusele pärast seda, kui näidisele on kolm korda järjest rakendatud 4. lisa punktis 2.2.2 kirjeldatud tsüklit.

Esilatern loetakse nõuetele vastavaks, kui Δr ei ületa 1,5 mrad.

Kui nimetatud väärtus on suurem kui 1,5 mrad, kuid ei ületa 2,0 mrad, katsetatakse teist esilaternat ning seejärel ei tohi mõlema näidise puhul registreeritud absoluutväärtuste keskmine ületada 1,5 mrad.
 - 1.4. Kui tegemist on esilaternaga, milles kasutatakse A-standardile vastava värvustemperatuuriga hõõglampi, peavad värvuskoordinaadid vastama nõuetele.

Kui värvitu hõõglambiga varustatud esilatern kiirgab valikkollast valgust, peavad selle fotomeetriselised tööparameetrid vastama käesoleva eeskirjaga ette nähtud väärtustele, mida on korrutatud koefitsiendiga 0,84.
2. TOOTJAPOOLSELE VASTAVUSKONTROLLILE ESITATAVAD MIINIMUMNÕUDED

Tüübikinnitusmärgi omanik peab piisavalt sageli tegema iga esilaternatüübiga vähemalt järgmised katsed. Katsed peavad vastama käesoleva eeskirja sätetele.

Kui mõni näidis ei vasta asjaomase katsetüübi nõuetele, tuleb võtta uued näidised ja katsetada neid. Tootja peab võtma meetmeid, et tagada toodangu vastavus nõuetele.
 - 2.1. Katsete laad

Käesoleva eeskirja nõuetele vastavuse katsed tehakse fotomeetriseliste omaduste ning varju piiri vertikaalasendi kuumusest tingitud muutumise kontrollimiseks.
 - 2.2. Katsemeetodid
 - 2.2.1. Katsed tehakse üldiselt käesolevas eeskirjas kirjeldatud meetodite järgi.
 - 2.2.2. Tootja tehtaval nõuetele vastavuse katsetel võib tüübikinnituskatsete eest vastutava pädeva asutuse nõusolekul kasutada samaväärseid meetodeid. Tootjal on kohustus tõendada, et kasutatavad meetodid on käesolevas eeskirjas sätestatud meetoditega samaväärsed.

2.2.3. Punktide 2.2.1 ja 2.2.2 kohaldamine nõuab katseseadmete regulaarset kalibreerimist ja nende mõõteandmete vastavusse viimist pädeva asutuse tehtud mõõtmiste tulemustega.

2.2.4. Kõikidel juhtudel, kuid eriti haldusasutuste tehtaval kontrollimisel ja proovivõtmisel, tuleb võrdlusmeetoditena kasutada käesolevas eeskirjas sätestatud meetodeid.

2.3. Proovivõtt

Esilatarnate näidised valitakse ühtliku partii hulgast juhuslikkuse põhimõttel. Ühtlik partii tähendab tootja tootmismeetodite kohaselt määratletud sama tüüpi esilatarnate rühma.

Hindamine hõlmab tavaliselt ühe tehase seeriatoodangut. Tootja võib siiski koguda sama tüübi kohta andmeid eri tehastest, kui need tehased töötavad sama kvaliteedisüsteemi ja -juhtimise alusel.

2.4. Mõõdetud ja registreeritud fotomeetrilised parameetrid

Esilatarna näidisel tehakse fotomeetrilised mõõtmised käesolevas eeskirjas ette nähtud punktides, tulemid võetakse kaugtule puhul väärtusele E_{\max} vastavast punktist ja punktist HV ⁽¹⁾ ning lähitule puhul punktidest HV, 50 R ja 50 L (vt joonis 3. lisas).

2.5. Nõuetele vastavuse kriteeriumid

Tootja peab katsetulemused statistiliselt töötlema ning määrama koos pädeva asutusega kindlaks oma toodete nõuetele vastavust reguleerivad kriteeriumid nii, et on täidetud käesoleva eeskirja punktis 10.1 sätestatud toodete vastavushindamise nõuded.

Toodete nõuetele vastavuse kriteeriumid peavad olema niisugused, et 7. lisas kirjeldatud juhusliku kontrollnäidise (esimese võetud näidise) puhul on kontrolli läbimise minimaalne tõenäosus 0,95 (95 % usaldatavusega).

⁽¹⁾ Kui kaugtuli on vastastikku ühendatud lähitulega, on HV kaugtule puhul sama mõõtmispunkt kui lähitule puhul.

6. LISA

PLASTMATERJALIST HAJUTIKLAASIDEGA LATERNATELE ESITATAVAD NÕUDED — HAJUTIKLAASI VÕI MATERJALI-NÄIDISTE JA KOMPLEKTSETE LATERNATE KATSETAMINE

1. ÜLDNÕUDED

- 1.1. Vastavalt käesoleva eeskirja punktile 3.2.4 katsetamiseks antud näidised peavad vastama käesoleva lisa punktides 2.1–2.5 esitatud nõuetele.
- 1.2. Käesoleva määruse punkti 3.2.3 kohaselt katsetatavate plastist hajutiklaasidega komplektsete esilaternate kaks näidist peavad hajutiklaasi materjali suhtes vastama punkti 2.6 nõuetele.
- 1.3. Plastmaterjalist hajutiklaaside näidistega või materjalinäidistega koos peegeldiga, millele on ette nähtud paigaldada hajutiklaas (kui peegeldi on kasutusel), tehakse tüübikinnitusks katsed käesoleva lisa 1. liite tabelis A esitatud kronoloogilises järjekorras.
- 1.4. Kui aga tootja suudab tõendada, et toode on juba läbinud punktidega 2.1–2.5 ette nähtud katsed või mõne muu eeskirja kohased samaväärsed katsed, ei ole nimetatud katseid vaja korrata; kohustuslikud on ainult 1. liite tabelis B ette nähtud katsed.

2. KATSED

2.1. Vastupidavus temperatuurimuutustele

2.1.1. Katsed

Kolme uut näidist (hajutiklaasi) katsetatakse temperatuuri ja suhtelise õhuniiskuse muutumise viie tsükli vältel vastavalt järgmisele programmile:

3 tundi temperatuuril $40\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$ ja suhtelisel õhuniiskusel 85–95 %;

1 tund temperatuuril $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ ja suhtelisel õhuniiskusel 60–75 %;

15 tundi temperatuuril $-30\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$;

1 tund temperatuuril $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ ja suhtelisel õhuniiskusel 60–75 %;

3 tundi temperatuuril $80\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$;

1 tund temperatuuril $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ ja suhtelisel õhuniiskusel 60–75 %;

enne seda katset tuleb näidiseid hoida vähemalt neli tundi temperatuuril $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ ja suhtelisel õhuniiskusel 60–75 %.

Märkus : näidiste ühetunnine temperatuuril $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ hoidmine peab sisaldama termilise šoki ärahoidmiseks vajalikku ühelt temperatuurilt teisele ülemineku etappi.

2.1.2. Fotomeetrilised mõõtmised

2.1.2.1. Meetod

Enne ja pärast katset tehakse näidiste fotomeetrilised mõõtmised.

Mõõtmised tehakse standardlaternaga järgmistes punktides:

lähitulelaterna või kaug- ja lähitulelaterna kaugtule puhul punktides B 50 ja 50 V;

kaugtulelaterna või kaug- ja lähitulelaterna kaugtule puhul väärtusele E_{\max} vastavas punktis.

2.1.2.2. Tulemused

Igal näidisel enne ja pärast katset mõõdetud fotomeetriliste väärtuste erinevus ei tohi ületada 10 %, mille hulka kuulub fotomeetrilise mõõtmise lubatud hälve.

2.2. Vastupidavus atmosfäärimõjudele ja keemilistele mõjuritele

2.2.1. Vastupidavus atmosfäärimõjudele

Kolme uuele näidisele (hajutiklaasile või materjalinäidisele) suunatakse valguskiirgus allikast, mille spektraaljaotus on samasugune kui mustal kehal temperatuurivahemikus 5 500 — 6 000 K. Kiirgusallika ja näidiste vahele asetatakse sobivad filtrid, et minimeerida alla 295 nm ja üle 2 500 nm lainepikkusega valguskiirgust.

Näidistele suunatakse valguskiirgus kiiritustihedusega $1\,200\text{ W/m}^2 \pm 200\text{ W/m}^2$, kuni saadav valguskiirguse koguenergia tihedus on $4\,500\text{ MJ/m}^2 \pm 200\text{ MJ/m}^2$. Katseseadises näidistega samale tasandile paigutatud mustal paneelil mõõdetud temperatuur peab olema $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$. Ühtlase valguskiirguse tagamiseks peavad näidised pöörlema ümber kiirgusallika kiirusega 1–5 p/min.

Näidistele piserdatakse destilleeritud vett juhtivusega alla 1 mS/m temperatuuril $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$, vastavalt järgmisele tsüklile:

Pihustamine:

5 minutit;

Kuivatamine:

25 minutit.

2.2.2. Vastupidavus keemilistele mõjuritele

Pärast käesoleva lisa punktis 2.2.1 kirjeldatud katset ja käesoleva lisa punktis 2.2.3.1 kirjeldatud mõõtmisi töödeldakse kolme nimetatud näidise välispinda punktis 2.2.2.2 kirjeldatud viisil käesoleva lisa punktis 2.2.2.1 määratletud seguga.

2.2.2.1. Katsesegu

Katsesegu sisaldab (mahuprotsentides) 61,5 % n-heptaani, 12,5 % tolueni, 7,5 % etüültetrakloriidi, 12,5 % triklooretüleeni ja 6 % ksüleeni.

2.2.2.2. Katsesegu pealekandmine

(ISO 105 kohast) puuvillast lappi niisutatakse, kuni see on punktis 2.2.2.1 kirjeldatud segust märg, ning hiljemalt 10 sekundi pärast asetatakse see näidise välispinnale ja hoitakse seda seal 10 minutit survega 50 N/cm^2 , mis vastab $14 \times 14\text{ mm}$ suurusel katsepinnal jõule 100 N.

Selle kümneminutilise ajavahemiku vältel niisutatakse lappi seguga uuesti, nii et kasutatav vedelik oleks koostiselt jätkuvalt identne ettenähtud katseseguga.

Pealekandmise ajal on pragude tekkimise ärahoidmiseks lubatud näidisele rakendatavat survet kompenseerida.

2.2.2.3. Puhastamine

Pärast katsesegu pealekandmist kuivatatakse näidiseid välisõhus ning pestakse seejärel punktis 2.3 kirjeldatud seguga. (Vastupidavus puhastusainetele) $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$.

Seejärel tuleb näidiseid temperatuuril $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ hoolikalt loputada destilleeritud veega, mis ei sisalda üle 0,2 protsendi lisandeid, ja pühkida seejärel pehme lapiga.

2.2.3. Tulemused

2.2.3.1. Pärast atmosfäärimõjudele vastupidavuse katset ei tohi näidiste välispinnas olla pragusid, kriimustusi, mõrasid ega deformatsioone ja valgusläbivuse muutumise keskmine väärtus

$\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$, mida on mõõdetud kolmel näidisel käesoleva lisa 2. liites kirjeldatud menetluse kohaselt, ei tohi ületada 0,020 ($\Delta t_m < 0,020$).

2.2.3.2. Pärast keemilistele mõjuritele vastupidavuse katset ei tohi näidistel olla keemiliste ainete jälgi, mis võivad põhjustada muutusi valguse hajumises, mille keskmine hälve

$\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2}$, mida on mõõdetud kolmel näidisel käesoleva lisa 2. liites kirjeldatud menetluse kohaselt, ei tohi ületada 0,020 ($\Delta d_m \leq 0,020$).

2.3. Vastupidavus puhastusainetele ja süsivesinikele

2.3.1. Vastupidavus puhastusainetele

Kolme näidise (hajutikliasi või materjalinäidise) välispinda kuumutatakse temperatuurini $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ ja kastetakse seejärel viieks minutiks segusse, mille temperatuur on $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ ning mis koosneb 99 osast destilleeritud veest maksimaalse lisandite sisaldusega 0,02 % ja ühest osast alküülarüülsulfonaadist.

Katse lõpul kuivatatakse näidiseid temperatuuril $50\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$. Näidiste pind puhastatakse niiske lapiga.

2.3.2. Vastupidavus süsivesinikele

Kolme näidise välispinda hõõrutakse seejärel ühe minuti vältel kergelt puuvillase lapiga, mida on immutatud 70 % n-heptaanist ja 30 % toluenist (mahuprotsentides) koosnevas segus, ning kuivatatakse seejärel välisõhus.

2.3.3. Tulemused

Pärast kahe nimetatud katse tegemist ei tohi valgusläbivuse muutumise keskmine väärtus

$\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$, mida on mõõdetud kolmel näidisel käesoleva lisa 2. liites kirjeldatud menetluse kohaselt, ületada 0,010 ($\Delta t_m < 0,010$).

2.4. Vastupidavus mehaanilisele kulumisele

2.4.1. Mehaanilise kulumise katse

Välispinda katsetatakse käesoleva lisa 3. liites kirjeldatud meetodil, millega saavutatakse pinna ühtlane mehaaniline kulumine.

2.4.2. Tulemused

Pärast nimetatud katset mõõdetakse muutusi:

valgusläbivuses: $\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$,

ja valguse hajumises $\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2}$,

vastavalt käesoleva lisa 2. liites kirjeldatud menetlusele punktis 3.2.4.1.1 määratud alas. Kolme näidise keskmine väärtus peab vastama järgmistele tingimustele:

$\Delta t_m < 0,100$;

$\Delta d_m < 0,050$.

2.5. Pinnete olemasolu korral: pinnete nakkekatse

2.5.1. Näidise ettevalmistamine

Hajutiklaasi pindesse lõigatakse žiletitera või nõelaga 20 mm × 20 mm suurune ruudustik ruutude suurusega umbes 2 mm × 2 mm. Terale või nõelale avaldatav surve peab olema piisav vähemalt pinde läbilõikamiseks.

2.5.2. Katse kirjeldus

Kasutada tuleks kleeplinti nakkejõuga 2 N laiuse cm kohta ± 20 %, mida mõõdetakse käesoleva lisa 4. liites kindlaks määratud standardtingimustes. Nimetatud kleeplint, mille laius peab olema vähemalt 25 mm, surutakse vähemalt viieks minutiks vastu punktis 2.5.1 kirjeldatud viisil ettevalmistatud pinda.

Seejärel koormatakse kleeplindi otsa nii, et katsetatava pinna nakkejõule rakendub vastava pinna suhtes risti mõjuv vastujõud. Selles faasis tõmmatakse kleeplint pinnalt ära ühtlase kiirusega 1,5 m/s ± 0,2 m/s.

2.5.3. Tulemused

Ruudustikuga kaetud alas ei tohi esineda märgatavaid kahjustusi. Ruutude lõikepunktides või lõigete servades on kahjustused lubatud juhul, kui kahjustatud ala ei ületa 15 % ruudustikuga kaetud pindalast.

2.6. Plastist hajutiklaasiga komplektse laterna katsetamine

2.6.1. Hajutiklaasi pinna vastupidavus mehaanilisele kulumisele

2.6.1.1. Katsed

Laternanäidise nr 1 hajutiklaasiga tehakse punktis 2.4.1 kirjeldatud katse.

2.6.1.2. Tulemused

Pärast katset ei tohi laternal tehtud käesoleva eeskirja kohaste fotomeetriliste mõõtmiste tulemused ületada punktile B 50 ette nähtud maksimaalseid väärtusi enam kui 30 % võrra ega olla väiksemad punktile 50 V ette nähtud minimaalsest väärtusest enam kui 10 % võrra.

2.6.2. Pinnete olemasolu korral: pinnete nakkekatsed

Laternanäidise nr 2 hajutiklaasiga tehakse punktis 2.5 kirjeldatud katsed.

3. TOODANGU NÕUETELE VASTAVUSE KONTROLLIMINE

3.1. Hajutiklaaside valmistamiseks kasutatavate materjalide osas peetakse seeriasse kuuluvaid laternaid käesoleva eeskirja nõuetele vastavaks, kui

3.1.1. pärast keemilistele ainetele, puhastusainetele ja süsivesinikele vastupidavuse katseid ei esine näidiste välispinnal palja silmaga märgatavaid pragusid, lõhesid ega deformatsioone (vt punktid 2.2.2, 2.3.1 ja 2.3.2);

3.1.2. pärast punktis 2.6.1.1 kirjeldatud katset jäävad punktis 2.6.1.2 nimetatud mõõtepunktide fotomeetrilised väärtused käesoleva eeskirjaga toodangu nõuetele vastavuse suhtes kehtestatud piiridesse.

3.2. Kui katsetulemused ei vasta nõuetele, korratakse katseid juhuslikkuse põhimõttel valitud teise esilaternanäidisega.

—

1. liide

TÜÜBIKINNITUSKATSETE KRONOLOOGILINE JÄRJEKORD

A. Plastmaterjalide katsetamine (hajutiklaasid või materjalinäidised, mis on esitatud vastavalt käesoleva eeskirja punktile 3.2.4)

Katsed	Näidised	Hajutiklaasid või materjalinäidised						Hajutiklaasid						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.1.	Kindlad fotomeetrilised mõõtmised (punkt 2.1.2)										X	X	X	
1.1.1.	Temperatuurimuutus (punkt 2.1.1)										X	X	X	
1.1.2.	Fotomeetria (punkt 2.1.2)										X	X	X	
1.2.1.	Valgusläbivuse mõõtmine	X	X	X	X	X	X	X	X					
1.2.2.	Valguse hajumise mõõtmine	X	X	X				X	X	X				
1.3.	Atmosfäärimõjurid (punkt 2.2.1)	X	X	X										
1.3.1.	Valgusläbivuse mõõtmine	X	X	X										
1.4.	Keemilised mõjurid (punkt 2.2.2)	X	X	X										
1.4.1.	Valguse hajumise mõõtmine	X	X	X										
1.5.	Puhastusained (punkt 2.3.1)				X	X	X							
1.6.	Süivesinikud (punkt 2.3.2)				X	X	X							
1.6.1.	Valgusläbivuse mõõtmine				X	X	X							
1.7.	Kulumine (punkt 2.4.1)							X	X	X				
1.7.1.	Valgusläbivuse mõõtmine							X	X	X				
1.7.2.	Valguse hajumise mõõtmine							X	X	X				
1.8.	Nake (punkt 2.5)													X

B. Komplektsete laternate katsetamine (katsetamiseks esitatud vastavalt käesoleva eeskirja punktile 3.2.3)

Katsed	Komplektne latern	
	Näidis nr	
	1	2
2.1. Kulumine (punkt 2.6.1.1)	X	
2.2. Fotomeetria (punkt 2.6.1.2)	X	
2.3. Nake (punkt 2.6.2)		X

2. liide

VALGUSE HAJUMISE JA VALGUSLÄBIVUSE MÕÕTMISE MEETOD

1. MÕÕTESEADMED (vt joonis)

Kollimaatori K valgusvihku poolhajuvusega $\beta/2 = 17,4 \times 10^{-4}$ rd piiratakse diafragma D_T , mille ava on 6 mm ja mille vastu asetatakse näidise alus.

Konvergentne akromaatiline hajutiklaas L_2 , mida on korrigeeritud sfäärilise moonutuse suhtes, ühendab diafragma D_T fotomeetri anduriga R; hajutiklaasi L_2 diameeter peab olema selline, et see ei varjaks näidise hajutatavat valguskoonust, mille ülemine poolnurk on $\beta/2 = 14^\circ$.

Hajutiklaasi L_2 kujutise fokaaltasandisse asetatakse ringdiafragma D_D nurkadega $\alpha/2 = 1^\circ$ ja $\alpha_{\max}/2 = 12^\circ$.

Diafragma läbipaistmatu keskmine osa on vajalik valgusallikast otse saabuva valguse varjamiseks. Diafragma keskmist osa peab olema võimalik valgusvihust niimoodi eemaldada, et seda saab täpselt esialgsesse asendisse tagasi panna.

Vahekaugus $L_2 D_T$ ja hajutiklaasi L_2 fookuskaugus F_2 (¹⁾ valitakse nii, et kujutis D_T katab täielikult fotomeetri anduri R.

Kui esialgselt langevat valgust väljendatakse tuhandetes ühikutes, peab iga lugemi absoluutne täpsus olema väiksem kui üks ühik.

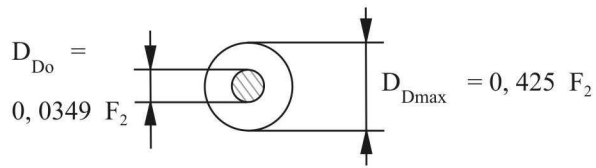
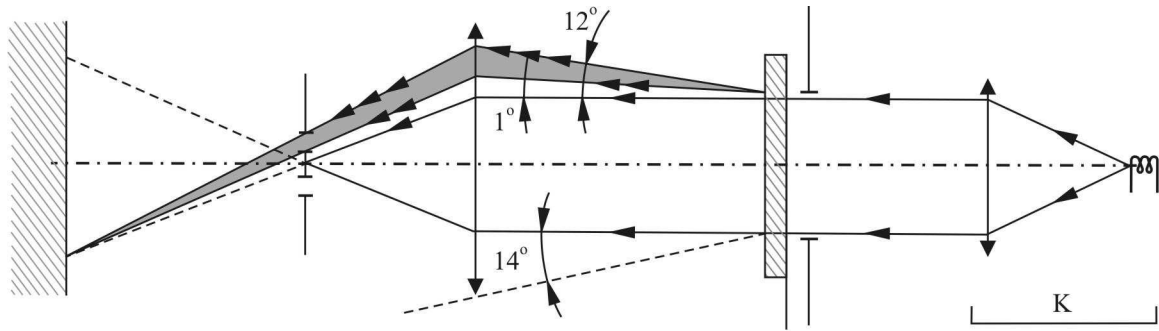
2. MÕÕTMISED

Tehakse järgmised mõõtmised:

Lugem	Näidisega	D_D keskosaga	Mõõdetav valgusvoog
T_1	ei	ei	Langev valgusvoog esimese lugemi korral
T_2	jah (enne katset)	ei	Uue materjali poolt läbilastav valgusvoog 24 °C alal
T_3	jah (pärast katset)	ei	Katsetatud materjali poolt läbilastav valgusvoog 24 °C alal
T_4	jah (enne katset)	jah	Uue materjali poolt hajutatud valgusvoog
T_5	jah (pärast katset)	jah	Katsetatud materjali poolt hajutatud valgusvoog

(¹) Hajutiklaasi L_2 fookuskauguseks soovitatakse võtta ligikaudu 80 mm.

Joonis 1

3. liide

PIHUSTUSKATSE MEETOD

1. KATSESEADE

1.1. Pihustuspüstol

Kasutatav pihustuspüstol peab olema varustatud 1,3 mm läbimõõduga düüsiga, mis võimaldab vedeliku voolukiirust $0,24 \pm 0,02$ l/min töörihul 6,0 baari – 0, + 0,5 baari.

Nimetatud kasutustingimustes moodustuva lehvikukujulise joa läbimõõt kulutataval pinnal peab düüsist 380 mm \pm 10 mm kaugusel olema 170 mm \pm 50 mm.

1.2. Katsesegu

Katsesegu koostis peab olema järgmine:

kvartsi, kõvadusega Mohsi skaala järgi 7, terasuurusega 0–0,2 mm, ligikaudu normaaljaotusega ning nurgateguriga 1,8–2;

vesi, karedusega mitte üle 205 g/m³, segus, mis sisaldab 25 g liiva liitri vee kohta.

2. KATSE

Laternate hajutiklaaside välispinnale lastakse üks kord või rohkem kordi eespool kirjeldatud viisil moodustatud liivajuga. Juga tuleb pihustada katsetatava pinna suhtes ligikaudu risti.

Kulumist kontrollitakse ühe või mitme klaasinäidise abil, mis asetatakse võrdlusnäidise (näidistena) katsetatavate hajutiklaaside lähedale. Segu pihustatakse pinnale nii kaua, kuni valguse hajumise 2. liites kirjeldatud viisil mõõdetud muutumine näidistel vastab järgmisele väärtusele:

$$\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2} = 0,0250 \pm 0,0025$$

Kogu katsetatava pinna ühtlase kulumise kontrollimiseks võib kasutada mitut võrdlusnäidist.

4. liide

KLEEPLINDI NAKKEKATSE

1. EESMÄRK

See meetod võimaldab standardtingimustes määrata kleeplindi lineaarset nakkejõudu klaasplaadi suhtes.

2. PÕHIMÕTE

Jõu mõõtmine, mis on vajalik kleeplindi eemaldamiseks klaasplaadilt 90° nurga all.

3. ETTENÄHTUD KESKKONNATINGIMUSED

Ümbritseva keskkonna temperatuur peab olema $23\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$ ja suhteline õhuniiskus $65 \pm 15\%$.

4. KATSEKEHAD

Enne katsetamist hoitakse näidiseks oleva kleeplindi rulli 24 tunni vältel ettenähtud keskkonnatingimustel (vt punkt 3).

Iga rullist katsetatakse viit 400 mm pikkust katsekeha. Need võetakse rullist pärast kolme pealmise kihi eemaldamist.

5. MENETLUS

Katse tuleb teha punktis 3 kindlaks määratud keskkonnatingimustel.

Võetakse viis katsekeha, keerates linti radiaalsuunas lahti kiirusel ca 300 mm/s. Seejärel kinnitatakse katsekehad järgneva 15 sekundi vältel järgmisel viisil.

Lint kantakse klaasplaadile, siludes sõrmega pikisuunas, surumata liigselt klaasplaadile, nii et lindi ja klaasplaadi vahele ei jääks õhumulle.

Koost jäetakse 10 minutiks ettenähtud keskkonnatingimustesse.

Ligikaudu 25 mm pikkune katsetükk eemaldatakse plaadilt ristipidises suunas.

Plaat kinnitatakse ja lindi vaba ots painutatakse 90° all tagasi. Jõudu rakendatakse lindi ja plaadi eraldusjoone suhtes risti.

Seejärel tõmmatakse linti selle eemaldamiseks kiirusega $300 \pm 30\text{ mm/s}$ ja registreeritakse selleks vajalik jõud.

6. TULEMUSED

Saadud viis väärtust tuleb järjestada ja võtta mõõtmistulemuseks keskmine väärtus. Nimetatud väärtust väljendatakse njuutonites kleeplindi laiuse sentimeetri kohta.

7. LISA

PROOVIVÕTU MIINIMUMNÕUDED KONTROLLIJALE

1. ÜLDOSA
- 1.1. Vastavusnõudeid peetakse käesoleva eeskirja nõuete kohaselt mehaanilisest ja geomeetrisest seisukohast täide-
tuks, kui erinevused ei ületa vältimatuid tootmishälbeid.
- 1.2. Masstoodanguna valmistatavate esilaternate vastavust fotomeetriseliste tööparameetrite nõuetele ei vaidlustata
juhul, kui juhuslikkuse põhimõttel katsetamiseks valitud ja standardhõõglambiga varustatud esilaterna foto-
meetriseliste tööparameetrite mõõtmisel
 - 1.2.1. ükski mõõdetud väärtus ei erine käesoleva eeskirjaga ette nähtud väärtustest enam kui 20 %.

III alas võib maksimaalne hälve olla vastavalt:

0,3 luksi ehk 20 %

0,45 luksi ehk 30 %,
 - 1.2.2. ja kui kaugtule puhul, kus HV asub samavalgustustihedusjoone $0,75 E_{\max}$ piires, kehtib igas käesoleva eeskirja
3. lisa punktides 4.3 ja 4.4 nimetatud mõõtepunktis maksimaalsete fotomeetriseliste väärtuste suhtes tole-
rants +20 % ja minimaalsete väärtuste suhtes tolerants -20 %.
 - 1.2.3. Kui eespool kirjeldatud katsete tulemused ei vasta nõuetele, korratakse katseid teist standardhõõglampi kasu-
tades.
 - 1.2.4. Ilmsete defektidega esilaternaid ei võeta arvesse.
- 1.3. Kui tegemist on esilaternaga, milles kasutatakse A-standardile vastava värvustemperatuuriga hõõglampi, tuleb
järgida värvuskoordinaate.

Kui värvitu hõõglambiga varustatud esilatern kiirgab valikkollast valgust, tuleb selle fotomeetriselised tööpara-
meetrid korrutada läbi koefitsiendiga 0,84.
2. ESIMENE PROOVIVÕTT

Esimesel proovivõtul valitakse juhuslikkuse põhimõttel neli esilaternat. Esimene kahest laternast koosnev
näidis märgistatakse tähega A ja teine tähega B.
 - 2.1. Nõuetele vastavust ei vaidlustata
 - 2.1.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtumenetlusele ei vaidlustata masstoodanguna valmistata-
vate esilaternate nõuetele vastavust juhul, kui esilaternate mõõteväärtuste kõrvalekalded ebasoodsas suunas on
järgmised:
 - 2.1.1.1. näidis A

A1: ühel esilaternal	0 %,
ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 %,
A2: mõlemal esilaternal rohkem kui	0 %,
kuid mitte rohkem kui	20 %,
edasi näidisele B;	
 - 2.1.1.2. näidis B

B1: mõlemal esilaternal	0 %
-------------------------	-----

2.2. Nõuetele vastavus vaidlustatakse

2.2.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtumenetlusele tuleb masstoodanguna valmistatavate esilaternate nõuetele vastavus vaidlustada ja tootjalt toodangu nõuetele vastavaks muutmist (ühtlustamist) nõuda juhul, kui esilaternate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:

2.2.1.1. näidis A

A3: ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 %
ühel esilaternal rohkem kui	20 %
kuid mitte rohkem kui	30 %

2.2.1.2. näidis B

B2: A2 korral

ühel esilaternal rohkem kui	0 %
kuid mitte rohkem kui	20 %
ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 %

B3: A2 korral

ühel esilaternal	0 %
ühel esilaternal rohkem kui	20 %
kuid mitte rohkem kui	30 %

2.3. Tüübikinnituse tühistamine

Nõuetele vastavus tuleb vaidlustada ja punkti 11 sätteid kohaldada juhul, kui käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtumenetlust järgides on esilaternate mõõteväärtuste kõrvalekalded järgmised:

2.3.1. näidis A

A4: ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 %
ühel esilaternal rohkem kui	30 %
A5: mõlemal esilaternal rohkem kui	20 %

2.3.2. näidis B

B4: A2 korral

ühel esilaternal rohkem kui	0 %
kuid mitte rohkem kui	20 %
ühel esilaternal rohkem kui	20 %

B5: A2 korral

mõlemal esilaternal rohkem kui	20 %
--------------------------------	------

B6: A2 korral

ühel esilaternal	0 %
ühel esilaternal rohkem kui	30 %

3. KORDUV PROOVIVÕTT

A3, B2 ja B3 puhul tuleb hiljemalt kaks kuud pärast teatamist võtta uued näidised: kahest esilaternalast koosnev kolmas näidis C ja kahest esilaternalast koosnev neljas näidis D, mis valitakse pärast toodangu ühtlustamist valminud kauba varude hulgast.

3.1. Nõuetele vastavust ei vaidlustata

3.1.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtumenetlusele ei vaidlustata masstoodanguna valmistatavate esilaternalate nõuetele vastavust juhul, kui esilaternalate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:

3.1.1.1. näidis C

C1: ühel esilaternal	0 %,
ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 %,
C2: mõlemal esilaternal rohkem kui	0 %,
kuid mitte rohkem kui	20 %,
edasi näidisele D	

3.1.1.2. näidis D

D1: C2 korral	
mõlemal esilaternal	0 %.

3.2. Nõuetele vastavus vaidlustatakse

3.2.1. Vastavalt käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtumenetlusele tuleb masstoodanguna valmistatavate esilaternalate nõuetele vastavus vaidlustada ja tootjalt toodangu nõuetele vastavaks muutmist (ühtlustamist) nõuda juhul, kui esilaternalate mõõteväärtuste kõrvalekalded on järgmised:

3.2.1.1. näidis D

D2: C2 korral	
ühel esilaternal rohkem kui	0 %,
kuid mitte rohkem kui	20 %,
ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 %.

3.3. Tüübikinnituse tühistamine

Nõuetele vastavus tuleb vaidlustada ja punkti 11 sätteid kohaldada juhul, kui käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõtumenetlust järgides on esilaternalate mõõteväärtuste kõrvalekalded järgmised:

3.3.1. näidis C

C3: ühel esilaternal mitte rohkem kui	20 %,
ühel esilaternal rohkem kui	20 %,
C4: mõlemal esilaternal rohkem kui	20 %,

3.3.2. näidis D

D3: C2 korral	
ühel esilaternal 0 või rohkem kui	0 %,
ühel esilaternal rohkem kui	20 %.

4. VARJU PIIRI VERTIKAALASENDI MUUTUMINE

Varju piiri vertikaalasendi kuumusest tingitud muutumise kontrollimiseks kohaldatakse järgmist menetlust.

Pärast käesoleva lisa joonisel 1 kujutatud proovivõttu katsetatakse üht näidisesse A kuuluvat esilaternalat 4. lisa punktis 2.1 kirjeldatud menetluse kohaselt pärast seda, kui sellele on kolm korda järjest rakendatud 4. lisa punktis 2.2.2 kirjeldatud tsükli.

Esilatern loetakse nõuetele vastavaks, kui Δr ei ületa 1,5 mrad.

Kui nimetatud väärtus on suurem kui 1,5 mrad, kuid ei ületa 2,0 mrad, katsetatakse teist näidisesse A kuuluvat esilaternat ning seejärel ei tohi mõlema näidise puhul registreeritud absoluutväärtuste keskmine ületada 1,5 mrad. Kui aga kõnealune 1,5 mrad nõue ei ole näidise A puhul täidetud, tehakse sama menetlus näidise B kahe esilaternaga ja Δr väärtus ei tohi neist kummagi puhul ületada 1,5 mrad.

Joonis 1

